

דף סג.

עין משפט א. יו"ד סימן שלא פעיף מה

מה. מט. המתכוון לומר תרומה ואמר מעשר או לומר מעשר ואמר תרומה לא אמר כלום^ר, עד שיהיה פיו ולבו שוים.

עין משפט ב. יו"ד סימן רי פעיף א

א. אין הנדר חל עד שיוציא בשפתיו ויהיו פיו ולבו שוים^ש, לפיכך היה בלבו לידור מפת חטים והוציא בשפתיו פת שעורים מותר בשניהם^ת, אבל אם היה בלבו פת חטים או פת שעורים והוציא בשפתיו פת סתם אסור בזו שחשב עליה בלבו^א.

א. ב. אם נדר על דעת אחרים אינו תלוי במה שבלבו אלא כפי מה שיאמרו האחרים שכך דעתם ככה יחול הנדר^ב.

ר. שמקדיש כמו נדר, ובנדר בעינן פיו ולבו שווין, כמו בסי' ר"י.

ש. מימרא דשמואל וברייתא וכדמפרש לה שם בגמ' בשבועות כ"ו ע"א.

ת. בפת חטים מותר דהרי לא הוציא בשפתיו, ובשעורין מותר דהרי לא גמר בלבו ואנן בעינן פיו ולבו שווין. ט"ז ס"ק ב'.

א. דשניהם בכלל פת סתם כמו בסי' רי"ז סעיף י"ט. וכתב הב"ח היינו שהוציא בשפתיו בשוגג פת סתם אבל לא נתכוון לאסור עליו פת סתם, אבל אם נתכוון שלא להוציא פת חטים או שעורין שהתכוון עליהם אסור בכל פת. ש"ך ס"ק ב'.

ב. רמב"ם בפ"ב מהלכות שבועות.